ECLI:LV:RPPT:2017:1017.C31298216.1.S
Lieta Nr.C31298216
Lietas arhīva Nr.C-0687-17/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 17.oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Zelmene,
ar sekretāri D.Ceplišu,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Baložu ielā 14, Rīgā, civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu un noskaidroja

Aprakstošā daļa

2016.gada 13.septembrī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītāja) vērsās Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā ar maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra valsts notāres 2010.gada 29.decembra lēmumu reģistrēta Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" reorganizācija, nosakot, ka Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" saistību un tiesību pārņēmēja ir SIA "Rīgas namu pārvaldnieks".

Prasītāja saskaņā 2004.gada 7.oktobra nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu NrDI-04-433-lī, kā arī ar 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apsaimniekoja dzīvojamo māju /adrese/ Rīgā.

Pamatojoties uz ierakstiem Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.31226, atbildētājai no ierakstiem zemesgrāmatā, atbildētājai no 2014.gada 25.augusta līdz šim brīdim ir reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/ (kadastra numurs /numurs A/).

Dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot māju. Līdz ar to Rīgas pašvaldības pienākums ir apsaimniekot un uzturēt māju.

Pieteikumā norādīts, ka atbildētāja nav sniegusi nekādus konkrētus mutiskis vai rakstveida iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem vai izrakstītajiem rēķiniem, kā arī norāda, ka atbildētāja brīdināta par parāda esamību un tā nenomaksāšanas sekām ar 2015.gada 30.oktobra brīdinājumu.

Prasība pamatota ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, Civillikuma 1587. un 1756.pantu un prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2014.gada 25.augusta līdz 2016.gada 1.septembrim 406,80 *euro* apmērā un likumiskos procentus 30,32 *euro* apmērā par periodu no 2014.gada 5.septembra līdz 2016.gada 1.septembrim, tiesas izdevumus, kā arī atzīt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas.

Tiesā 2016.gada 14.oktobrī tika saņemti atbildētājas /pers. A/ paskaidrojumi, papildus paskaidrojumi tiesā saņemti 2017.gada 18.septembrī.

Savos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja norādījusi, ka neatzīst prasītājas celto prasību. Papildus paskaidrots, ka līdz 2016.gada janvārim nav bijusi informēta par to, ka ir jebkādas saistības attiecībā pret prasītāju, kopš 2014.gada 18.augusta līdz 2016.gada 26.februārim prasītāja nav sniegusi nekādus pakalpojumus atbildētājai vai attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese/. Atbildētāja nav saņēmusi nevienu prasītājas rēķinu par pakalpojumiem, pieņemot nekustamo īpašumu /adrese/, pārvaldīšanā nav norādīta informācija par jebkādiem parādiem. Papildus norāda, ka pēc nekustamā īpašuma iegādes un tās pieņemšanas faktiskajā valdījumā atbildētāja noslēdza nepieciešamos līgumus, un ar ģimenes locekļu palīdzību pati veic nepieciešamās darbības, kas saistīti ar mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un pakalpojumu saņemšanu.

2017.gada 14.decembrī tiesā saņemtas prasītājas atsauksme uz paskaidrojumiem, kurā prasītājas pilnvarotā pārstāve norāda, ka mājai /adrese/, tika sniegta tikai pārvaldīšanas (apsaimniekošanas) pakalpojumi, tā kā mājai nav sētnieka, tad netika iekļauta arī rēķina piegāde, pēc šādiem rēķiniem klientu nāk paši. Apsaimniekošanas darbu pierāda apsekošanas akti, savukārt veikto darbu izmaksas apstiprina faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskats.

Prasītājas pilnvarotais pārstāvis Ģirts Veiders uz tiesas sēdi nav ieradies 2017.gada 28.septembrī saņemts iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt bez pārstāvja klātbūtnes. Prasītāja prasību par parāda piedziņu uztur uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem.

Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka prasītājas iesniegtie apsekošanas akti neatbilst patiesajai situācijai dabā, proti, tajos ir ļoti daudz nesakritību, kļūdu. Visus ēkas apsaimniekošanas un remonta darbus veic atbildētāja, teritorija ap ēku ir slēgta, bez atbildētājas tajā neviens iekļūt nevar. Mājai ir nodrošināta apsardze. Prasītājas darbinieki ne reizi nav apsekojuši māju, nav bijis sētnieka, netika izrakstīti rēķini. Atbildētāja par to, ka prasītāja it kā apsaimnieko viņas māju uzzinājusi 2015.gada oktobrī, kad saņēmusi brīdinājumu.

Motīvu daļa

Uzklausot atbildētājas un atbildētājas pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja ir nekustamā īpašuma /adrese/, īpašniece kopš 2014.gada 18.augusta. Minēto apliecina lietas materiāliem pievienotā zemesgrāmatas izdruka (l.l.25.-27.).

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", ceļot tiesā prasību pret atbildētāju par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu parāda piedziņu, pamatojies uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, kas noteic, ka valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākums ir pārvaldīt dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ja dzīvojamā mājā nav privatizēti visi privatizācijas objekti. Pienākums pārvaldīt dzīvojamo māju valsts dzīvojamās mājas valdītājam vai pašvaldībai ir arī tad, ja dzīvojamā mājā ir privatizēti visi privatizācijas

objekti, bet nav sasaukta dzīvokļu īpašnieku kopsapulce saskaņā ar šā likuma 51.panta otro daļu. Šī likuma 51.panta astotā daļa noteic, ka valsts dzīvojamās mājas valdītājam vai pašvaldībai, pārvaldot un apsaimniekojot dzīvojamo māju, ja šā likuma 51.pantā noteiktajā kārtībā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības nav nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ir tiesības saņemt maksu par dzīvokļu īpašniekiem sniegto pakalpojumu viņu privātīpašuma pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Ievērojot, ka atbildētāja 2016.gada 14.oktobrī un 2017.gada 18.septembrī tiesai sniegtajos paskaidrojumos, kas tika nosūtīti arī prasītājai, norādījusi, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" nav veikusi nekustamā īpašuma /adrese/, apsaimniekošanu vai ēkas uzturēšanas darbus, par ko būtu tiesīga saņemt maksu, prasītājai, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam, bija tiesā jāiesniedz pierādījumi, kas pamatotu tās prasījuma tiesības pret atbildētāju. Tiesa atzīst, ka šādus pierādījumus prasītāja lietā nav iesniegusi. Proti, lietā nav neviena pierādījuma prasībā apgalvotajam, ka prasītāja būtu sniegusi atbildētājai jel kādus pakalpojumus, par ko būtu tiesīga saņemt atlīdzību. Tiesas ieskatā, atbildētāja nevar pierādīt negatīvu faktu, ka prasītāja neveic īpašuma apsaimniekošanu, tādejādi, kā jau norādīts, prasītājai, saņemot atbildētājas paskaidrojumus, kuros tiek apstrīdēts īpašuma apsaimniekošanas fakts, atbilstoši Civilprocesa likuma 10.pantam, 93.panta pirmajai daļai un trešajai daļai, bija pienākums pierādīt sava prasījuma pamatotību.

Atbildētāja un atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka nekustamais īpašums /adrese/, atrodas iežogotā, slēgtā, atbildētājai piederošā, teritorijā un SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" bez atbildētājas ziņas tai nemaz nevar piekļūt, lai sniegtu apsaimniekošanas pakalpojumus. Minēto apliecina arī prasītājas iesniegtais rakstveida pierādījums dzīvojamās ēkas vizuālās apsekošanas akts, kurā norādīts, ka teritorijas sēta, žogs ir apmierinošā tehniskā stāvoklī.

Tiesa kritiski vērtē lietā esošo rakstveida pierādījumu – 2013.gada 29.jūlija dzīvojamās ēkas vizuālās apsekošanas aktu (l.l.80.-81.), jo tiesas ieskatā minētais akts neattiecas uz periodu, kad nekustamā īpašuma īpašniece ir atbildētāja, proti, atbildētājas īpašuma tiesības zemesgrāmatā reģistrētas 2014.gada 25.augustā, akts sastādīts 2013.gada 29.jūlijā. Turklāt minētais akts satur pretrunīgu informāciju. Proti, no aktā atzīmētās informācijas secināms, ka apsekošana nav notikusi iekštelpās, jo pozīcijas, kuras bija nepieciešams apsekot iekštelpās, ir atzīmētas vai nu ar N – nav, vai ar NA – nav apsekots. Pie šādiem apstākļiem tiesa arī apšauba aktā norādīto par ēkas skursteņa stāvokli, jo aktam nav pievienots sertificēta skursteņslauķa atzinums vai akts par skursteņa stāvokli, kā arī nav pievienoti pierādījumi, ka aktu parakstījušām personām būtu speciālas zināšanas, lai varētu konstatēt dūmvada stāvokli.

Tiesas ieskatā kritiski vērtējams arī 2015.gada 27.maija akts par apsekošanu, no kura izriet, ka prasītājas darbinieks apsekojis nekustamos īpašumus, tai skaitā, nekustamo īpašumu /adrese/, konstatējot, ka dzīvojamās mājas teritorija un kāpņu telpas ir uzkoptas atbilstoši Rīgas domes saistošajiem noteikumiem. Proti, prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kā tās darbinieks ir ticis teritorijā, kura ir slēgta, kā arī to, kā iespējams apsekot kāpņu telpas ēkā, kurā to nemaz nav.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka uz prasītāju konkrētajā gadījumā nav attiecināma Dzīvokļa īpašumu likuma 10.panta pirmā un trešā daļa. Proti, minētā likuma uzdevums ir noteikt dzīvokļa īpašuma statusu, dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības kompetenci un lēmumu pieņemšanas kārtību. Savukārt, atbilstoši informācijai zemesgrāmatā, nekustamais īpašums /adrese/, sastāv no zemes gabala uz kura atrodas dzīvojamā ēka un divas palīgēkas – šķūņi. Savukārt atbilstoši publiski ieejamai Valsts zemes dienesta informācijai būves tips ir individuālās dzīvojamās mājas un vasarnīcas ar mūra – koka ārsienām.

Kā jau lietā noskaidrots, atbildētāja nekustamo īpašumu /adrese/, iegādājusies pirkuma/pārdevuma ceļā no juridiskas personas SIA "ALGROKK".

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" savas prasījuma tiesības pamatojusi ar 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD11-910-ī, kas noslēgts starp Rīgas pilsētas pašvaldību un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" un 2004.gada 7.oktobra Nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr. 07-04-433-lī, kas paredz prasītājas pienākumu pārvaldīt pašvaldības īpašumā, valdījumā un pārvaldīšanā esošās dzīvojamās mājas, kuras ir uzskaitītas īpašuma departamenta bilancē un līguma spēkā stāšanās brīdī ir nodotas pārvaldīšanai prasītājai.

Vienlaikus, tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu apgalvojumam, ka ēka /adrese/, atrastos pašvaldības īpašumā vai valdījumā vai atrastos pašvaldības īpašuma departamenta bilancē. Atbildētājas īpašuma tiesības zemesgrāmatā ir koroborētas 2014.gada 25.augustā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas nodrošināšana ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums. Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.pantam, īpašnieks var uzticēt veikt pārvaldīšanas darbību sevis izraudzītam pārvaldniekam rakstiskā veidā noslēdzot ar viņu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu.

Lietā nav pierādījumu, ka starp pusēm būtu noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma izpratnē.

Prasītāja nav iesniegusi lietā nevienu pierādījumu, kas apliecina, ka nekustamajam īpašuma /adrese/ vispār tika sniegti jebkādi apsaimniekošanas pakalpojumi. Prasītāja nav iesniegusi nevienu rēķinu. Prasītājas atsauksmē norādīto argumentu, ka atbildētājai bija pašai jāvēršas pie prasītājas pēc rēķiniem, jo mājai nebija sētnieka un rēķinu piegāde netika nodrošināta, tiesa vērtē kritiski, jo, prasītājai nenodrošinot apsaimniekošanas pakalpojumus, tai skaitā sētnieka pakalpojumus, atbildētājai nebija pienākums uzminēt, ka tās īpašumu varētu apsaimniekot trešā persona un atbildētājai būtu pienākums segt tai apsaimniekošanas izmaksas.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Likums uzliek pienākumu atbildētājam norēķināties par sniegtajiem pakalpojumiem, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, bet konkrētajā strīdā apsaimniekotājs iesniedzis viens otru izslēdzošus pierādījumus, kā arī nav iesniedzis pierādījumus par pakalpojumu apjomu.

Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka prasītāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, nav pierādījusi savu prasījumu pamatotību, līdz ar to prasība ir noraidāma.

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē lūdza piedzīt no prasītājas atbildētājas labā advokāta izdevumus 121,00 *euro* apmērā.

Izvērtējot lūgumu piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai izdevumus advokāta palīdzības samaksai, tiesa konstatē sekojošo:

Ar lietas materiāliem pievienoto līgumu par juridiskās palīdzības sniegšanu Ntr.10/2016 (l.l. 112.), apliecināts, ka 2016.gada 3.oktobrī atbildētāja noslēgusi līgumu ar zvērinātu advokāti Lindu Purenkovu par juridiskās palīdzības sniegšanu. Saskaņā ar līguma 1.punktu puses vienojušās, ka advokāte sniegs atbildētājai juridisko palīdzību civillietas Nr.C31298216 ietvaros, proti, iepazīsies ar lietas materiāliem, sagatavos atbildētājas paskaidrojumu projektu tiesai un sniegs padomu par tiesā iesniedzamajiem pierādījumiem.

No lietas materiāliem pievienotā 2017.gada 22.septembra rēķina Nr.1/17 par juridiskās palīdzības sniegšanu 121 *euro* apmērā atbilstoši līgumam Nr.10/2016 un maksājuma uzdevuma Nr.112 izriet, ka atbildētāja veikusi minētās summas samaksu (l.l. 114.-115.).

Civilprocesa likuma 33.panta trešā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir: 1) izdevumi par advokāta palīdzību; 2) izdevumi sakarā ar ierašanos uz tiesas sēdēm; 3) ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi; 4) izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību; 5) izdevumi par tulka palīdzību tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta trešajai daļai, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu

atbildētājam.

Kā redzams no Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas ar lietas vešanu saistītie izdevumi, kas attiecas uz juridisko palīdzību, tiek atlīdzināti vienīgi par tādu juridisko palīdzību, kuru ir sniedzis zvērināts advokāts.

Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 16.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-381/2016 norādīts, ka lietā ir jābūt dokumentam, kas apliecina, ka attiecīgā persona, kura ir veikusi pārstāvību vai sniegusi juridisko palīdzību, ir advokāts (sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 28.augusta sprieduma lietā Nr.SKC-187 13.punktu, 2016.gada 17.augusta rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKC-1727 5.punktu).

Advokatūras likuma 48.[1]pants noteic, ka zvērināta advokāta pilnvarojumu un tā apjomu, kā arī tiesības izpildīt šā likuma 48.pantā noteiktos uzdevumus apliecina orderis, kura paraugu apstiprina Latvijas Zvērinātu advokātu padome. Ordera jēdziens ir minēts arī Civilprocesa likuma 85.panta trešajā daļā.

Tādējādi orderis ir dokuments, kas apliecina faktu, ka advokāts sniedz juridisko palīdzību.

Advokāts kā profesionāls un augsti kvalificēts jurists sniedz juridisko palīdzību saskaņā ar Advokatūras likuma 3.pantu, kas uzskaita zvērināta advokāta juridiskās palīdzības veidus: 1) aizstāvēt un pārstāvēt tiesā un pirmstiesas izmeklēšanā personu likumīgās intereses; 2) sniegt juridiskās konsultācijas; 3) gatavot juridiskus dokumentus; 4) veikt citas juridiskas darbības.

Augstākās tiesas Civillietu departaments ir norādījis, ka no minētās normas izriet, ka zvērināta advokāta sniegtās juridiskās palīdzības jēdziens ietver daudz plašākus uzdevumus, nekā tie noteikti Advokatūras likuma 48.pantā, kas paredz obligātu nepieciešamību uzrādīt vai iesniegt orderi pārstāvībai tiesā, iestādēs, dokumentu pieprasīšanai no iestādēm, organizācijām un visos citos uzskaitītajos gadījumos.

Augstākās tiesas Civillietu departamenta ieskatā tas nozīmē, ka zvērināta advokāta sagatavotie procesuālie dokumenti iesniegšanai tiesā (piemēram, prasības pieteikums, paskaidrojumi, iesniegumi u.c., ko paraksta pati persona, t.i., prasītājs vai atbildētājs) atzīstami par vienu no juridiskās palīdzības veidiem Advokatūras likuma 3.panta izpratnē.

Tā kā Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atlīdzināt vienīgi izdevumus advokāta palīdzības samaksai, Augstākās tiesas Civillietu departaments ir pievienojas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 28.augusta spriedumā lietā Nr.SKC-187 13.punktā izteiktajai atziņai, ka viens no priekšnoteikumiem šādu izdevumu atlīdzināšanai ir orderis.

Pirmkārt, minētais dokuments apliecina, ka persona, kas sniegusi juridisko palīdzību, ir advokāts. Otrkārt, tajā tiek uzrādīta konkrēta uzdevuma izpilde - sniegtās juridiskās palīdzības veids, par kuru pusei radušies izdevumi.

Tādējādi, lai puse varētu atgūt izdevumus par advokāta palīdzību, jāiesniedz orderis. Konkrētajā gadījumā lietā šāds dokuments neatrodas. Vienlaikus tiesa atzīst, ka no lietas materiāliem esošā līguma, kas noslēgts starp atbildētāju un zvērinātu advokāti Lindu Purenkovu, ir konstatējams, kas ir juridiskās palīdzības sniedzēja – zvērināta advokāte Linda Purenkova, ko apliecina viņas paraksts un zīmogs un kāda ir juridiskā palīdzība, ko advokāte sniegusi klientam – iepazīšanās ar lietas materiāliem, paskaidrojumu projekta sagatavošana un padoma sniegšana, kā arī, to, ka minētā palīdzība sniegta konkrētās civillietas Nr.C31298216 ietvaros.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka atbildētājas lūgums piedzīt no prasītājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus 121 *euro* apmērā par zvērināta advokāta palīdzības sniegšanu ir apmierināms.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, [..] tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Iesniedzot prasību, SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" samaksājis kancelejas nodevu 4,70 *euro*, bet tā kā kopējā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa par prasības pieteikuma noraksta nosūtīšanu atbildētājam un tiesas paziņojumu nosūtīšanu pusēm sastāda 6,14 *euro*, tad ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav sedzis jau veiktais prasītāja maksājums, (6,14 - 4,70) 1,44 *euro* par labu valstij ir piedzenams no prasītāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, prasītājam nosakāms 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. - 195., 204.[1] un 250.[25]pantu, tiesa

nolēma

noraidīt pilnībā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362621, maza apmēra prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362621, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 121 (viens simts divdesmit viens *euro*) *euro* apmērā.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362621, tiesas izdevumus 1,44 *euro* (viens *euro*, 44 centi), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumenti, kas apliecina izdevumu sasmaku, labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā, iesniedzami Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma izgatavošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2017.gada 17.oktobrī.

Tiesnese I.Zelmene